نیکی، خوش‌اخلاقی است و گناه، آن چیزی است که در سینه‌ات تردید ایجاد می‌کند (و دلت را ناآرام می‌سازد) و خوش نداری که مردم از آن آگاه شوند

از نَوَّاس بن سَمعان انصاری رضی الله عنه روایت است که گفت: از رسول الله صلی الله علیه و سلم دربارۀ نیکی و گناه پرسیدم، پس ایشان فرمودند: «نیکی، خوش‌اخلاقی است و گناه، آن چیزی است که در سینه‌ات تردید ایجاد می‌کند (و دلت را ناآرام می‌سازد) و خوش نداری که مردم از آن آگاه شوند».
[صحیح است] [به روایت مسلم]

از پیامبر صلی الله علیه وسلم دربارۀ نیکی و گناه پرسیدند. ایشان فرمود: بزرگترین خصلت نیکی (بِرّ)، خوش‌اخلاقی است؛ خوش‌خویی با الله از طریق تقوا، و با مردم از طریق تحمل آزار، کم خشمی، گشاده‌رویی، سخن نیکو، صلۀ رحم، اطاعت، مهربانی، نیکوکاری، و خوش‌رفتاری در معاشرت و دوستی. اما گناه چیزی است که در دل، تردید و ناآرامی ایجاد می‌کند؛ از کارهایی است که انسان در درون خود نسبت به آن شک دارد و دلش نسبت به آن آسوده نیست، و بیم از آن دارد که گناه باشد، و از اینکه آن را آشکار کند، به‌ویژه نزد افراد برجسته و کمال یافته، خودداری می‌کند، زیرا نفس انسان ذاتاً دوست دارد دیگران از کارهای خوبش آگاه شوند؛ پس اگر کسی نخواهد دیگران از کاری که انجام داده باخبر شوند، معلوم می‌شود آن کار گناه است و خیری در آن نیست.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/4308